

عنوان مقاله:

بررسی جایگاه مشارکت اجتماعی شهروندان در ساختار مدیریت شهری

محل انتشار:

فصلنامه معماری شناسی، دوره 3، شماره 15 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

پونه السادات حاج سید حسینی - دانشجوی دکتری معماری، دانشکده هنر، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان، ایران.

خلاصه مقاله:

آن چه امروزه توسعه و بهره‌وری خدمات شهری را تضمین می‌کند، مشارکت کلی همه‌ی شهروندان در فعالیت‌های شهری است که میتواند مشروعیت، مقبولیت و رضایت مندی شهروندان را برای مدیریت شهری توأمان به ارمغان آورد. در این میان توجه به مشارکت مردم در اداره امور شهرها چندی است که در ایران به صورت علمی و عملی مطرح گردیده و اقدامات خوبی نیز در این راستا انجام گرفته اما به نظر میرسد این فعالیت‌ها آنچنان که باید نتوانسته مشارکت‌های مردمی را به صورت واقعی در اداره امور شهری جذب نماید. با توجه به ماهیت این موضوع، در انجام پژوهش حاضر از روش مطالعه کتابخانه‌ای - اسنادی و تجزیه و تحلیل ثانویه بهره‌گرفته شده است. یافته‌های پژوهش بیانگر آن است که شهرداری‌ها در کشورهای پیشرفته، پتانسیل مدیریت مشارکتی، را به بهترین نحو برای ایفای بهتر وظایف خود به کار گرفته‌اند و بدین ترتیب خود را از یک سازمان صرفاً خدماتی، به یک نهاد اجتماعی تبدیل نموده‌اند؛ اما شهرداری در جامعه ما بیشتر به عنوان یک سازمان خدماتی مطرح است و اگر شهرداری بخواهد خود را به عنوان یک نهاد اجتماعی فعال مطرح نماید، به دو پیش‌نیاز احتیاج دارد؛ نخست اینکه نهاد اجتماعی شهرداری در عین وابستگی متقابل با ۵ نهاد اصلی جامعه، تا حدودی نیز باید دارای استقلال کارکردی باشد. دومین پیش‌نیاز اینکه مشارکت اجتماعی شهروندان در شهرداری است و بدین طریق است که این نهاد می‌تواند در همه شهروندان نهادینه شود. در نهایت پیشنهادهایی ارائه می‌گردد که بدین طریق شهرداری‌های کشور بتوانند با نهادینه کردن مشارکت اجتماعی در بین شهروندان، باعث شکل‌گیری ایده شهرداری به عنوان نهاد اجتماعی گردند.

کلمات کلیدی:

شهرداری، مشارکت اجتماعی، شهروندان، مدیریت شهری.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1441842>

